

Arrest

nr. 238 180 van 9 juli 2020
in de zaak RvV X / IV

Inzake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat H. CHATCHATRIAN
Langestraat 46/1
8000 BRUGGE

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen.

DE VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Eritrese nationaliteit te zijn, op 10 februari 2020 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 28 januari 2020.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op het bijzondere machtenbesluit nr. 19 van 5 mei 2020 met betrekking tot de verlenging van de termijnen van de rechtspleging bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen en de schriftelijke behandeling van de zaken, verlengd door het koninklijk besluit van 26 mei 2020.

Gelet op de beschikking van 22 juni 2020, die de partijen in kennis stelt van het motief waarop het beroep op het eerste zicht door middel van een louter schriftelijke procedure kan ingewilligd of verworpen worden.

Gelet op de pleitnota van de verzoekende partij van 2 juli 2020.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Er dient op gewezen te worden dat overeenkomstig artikel 39/73, § 2 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: Vreemdelingenwet) aan de verzoekende partij de grond meegegeeld werd waarop de kamervoorzitter steunt om te oordelen dat het beroep door middel van een louter schriftelijke procedure kan verworpen worden. *In casu* wordt het volgende gesteld:

“1.1. Verzoekster dient beroep in tegen de beslissing “niet-ontvankelijk verzoek (internationale bescherming in een andere EU lidstaat)” genomen door de commissaris generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen.

De bestreden beslissing werd genomen op grond van artikel 57/6 §3, eerste lid, 3° van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet), dat voorziet in de mogelijkheid om het verzoek om internationale bescherming van een vreemdeling die al dergelijke bescherming heeft gekregen in een andere lidstaat van de Europese Unie, niet-ontvankelijk te verklaren, tenzij hij elementen naar voren brengt waaruit blijkt dat hij zich niet langer kan beroepen op de bescherming die reeds werd toegekend.

1.2. Waar verzoekster laat gelden dat het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen niet overging tot het nemen van de bestreden beslissing binnen de door artikel 57/6, §3, lid 3 van de Vreemdelingenwet gestelde termijn van 15 werkdagen, wijst de Raad er op dat de Vreemdelingenwet geen sanctie voorziet indien deze termijn wordt overschreden. Evenmin kan uit het niet nemen van een beslissing tot niet-ontvankelijk verzoek (internationale bescherming in een andere EU lidstaat) binnen de door voormeld artikel gestelde termijn worden afgeleid dat het verzoek wél ontvankelijk diende te worden genomen en het CGVS een onderzoek ten aanzien van verzoeksters land van herkomst, zijnde Eritrea, diende te onderzoeken zoals verzoekster suggereert in het verzoekschrift.

2. Uit de gegevens vervat in het administratief dossier blijkt dat verzoekster internationale bescherming verkregen heeft in Griekenland. Verzoekster betwist dit niet.

In de bestreden beslissing wordt op duidelijke wijze gemotiveerd dat verzoekster persoonlijk niet concreet aannemelijk heeft gemaakt dat de bescherming die haar in Griekenland verleend werd ontoereikend zou zijn, noch dat zij een gegronde vrees in vluchtelingenrechtelijke zin of een reëel risico op ernstige schade kan doen gelden ten overstaan van Griekenland.

3. Uit de lezing van het verzoekschrift blijkt weliswaar dat verzoekster het niet eens is met de motieven van de bestreden beslissing, doch de Raad stelt vast dat zij geen valabele argumenten aanvoert die de gedane vaststellingen van de commissaris-generaal ontkrachten of weerleggen.

De Raad merkt op dat Griekenland als EU-lidstaat gebonden is aan het EU-acquis dat voorziet in (minimum)normen inzake rechten en voordelen die verbonden zijn aan verzoeksters status en waarvan zij gebruik kan maken. Hieruit volgt het vermoeden dat de fundamentele rechten van verzoekster er verzekerd zijn, dat de geboden bescherming in wezen doeltreffend is, dat Griekenland het non-refoulement beginsel naleeft en dat de levensstandaard van verzoekster in Griekenland niet gekwalificeerd kan worden als zijnde in strijd met artikel 3 van het EVRM. In navolging van het Hof van Justitie van 19 maart 2019 in de gevoegde zaken C-297/17, C-318/17, C-319/17 en C-438/17, komt het aan verzoekster toe om de nodige concrete elementen aan te reiken die van aard zijn om het vermoeden dat zij zich kan beroepen op de bescherming die haar in een andere EU lidstaat verleend werd, in casu Griekenland, te weerleggen (HvJ 19 maart 2019, "Ibrahim e.a.", overweging 90 e.v.). Landeninformatie kan weliswaar een belangrijk aspect vormen bij de globale beoordeling van het verzoek om internationale bescherming, doch zulk een informatie volstaat niet om a priori te besluiten dat de geboden bescherming in hoofde van eenieder die in een lidstaat internationale bescherming werd verleend, niet langer effectief of toereikend zou zijn. De Raad benadrukt dat het duidelijk is dat de individuele situatie en persoonlijke ervaringen van verzoekster in Griekenland van wezenlijk belang zijn bij de beoordeling van het verzoek, waar het aan verzoekster toekomt om in dit verband de nodige concrete elementen aan te reiken die van aard zijn om het vermoeden dat zij zich kan beroepen op de bescherming die haar in Griekenland verleend werd, te weerleggen.

Uit de bestreden beslissing blijkt dat, na een individueel en inhoudelijk onderzoek van het geheel van de elementen die voorliggen, verzoekster niet aantoonde dat de bescherming die haar in Griekenland verleend werd ontoereikend zou zijn, noch dat verzoekster een gegronde vrees in vluchtelingenrechtelijke zin of een reëel risico op het lijden van ernstige schade kan doen gelden ten overstaan van Griekenland. Verzoekster slaagt er niet in de in de bestreden beslissing gedane pertinente vaststellingen te weerleggen of te ontkrachten, nu zij niet verder komt dan het herhalen van haar verklaringen afgelegd voor het CGVS en zij zich slechts beperkt tot het citeren van bepaalde artikelen uit de Kwalificatierichtlijn. Uit het betoog in het verzoekschrift kan niet blijken dat de levensomstandigheden in Griekenland waarin verzoekster zich bevond een schending uitmaken van artikel 3 van het EVRM. Verzoekster brengt geen argumenten bij die een overtuigende, concrete aanwijzing vormen van het bestaan van een gegronde vrees voor vervolging of een reëel risico op het lijden van ernstige schade ten overstaan van Griekenland en blijft in gebreke om aan te tonen dat haar levensomstandigheden in Griekenland de vereiste drempel van zwaarwichtigheid bereiken. Bovendien onderscheidt de Raad, op basis van de stukken die voorliggen, geen concrete elementen waaruit het

tegendeel blijkt. Dat de levensomstandigheden in Griekenland moeilijk zijn, betreffen problemen van louter socio-economische aard dewelke niet vallen onder het toepassingsgebied van de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet.

Er zijn evenmin aanwijzingen dat verzoekster verhinderd zou zijn om opnieuw tot het grondgebied van Griekenland te worden toegelaten.

Verzoekster maakt zodoende niet op overtuigende wijze aannemelijk dat haar situatie kan worden aangemerkt als een situatie van uitzonderlijke aard zoals geduid door het Europees Hof van Justitie, noch dat zij zich derhalve niet langer onder de internationale bescherming die haar in Griekenland werd verleend, kan stellen.

4. Gelet op het voorgaande lijkt verzoekster geen elementen naar voren te brengen waaruit blijkt dat zij zich niet langer kan beroepen op de bescherming die reeds werd toegekend in Griekenland.”

2. Met toepassing van artikel 3 van voormeld bijzondere machtenbesluit heeft de verzoekende partij een pleitnota overgemaakt. In dit kader dient benadrukt dat de pleitnota niet mag beschouwd worden als een bijkomende memorie en er niet toe strekt aan de verzoekende partij de mogelijkheid te geven onvolkomenheden in het verzoekschrift, hetzij deze waarop in de beschikking overeenkomstig artikel 39/73, § 2 van de Vreemdelingenwet precies gewezen wordt, hetzij andere, alsnog recht te zetten.

3. Verzoekende partij stelt in de pleitnota van 2 juli 2020 niet akkoord te gaan met voormelde beschikking. Zij benadrukt dat zij wel degelijk verklaard heeft dat zij zonder opvang kwam te zitten in Griekenland en aan haar lot overgelaten werd. Zij betoogt: *“Verzoekende partij was ernstig ziek en werd niet behandeld. zij werd gewoon aan haar lot overgelaten: p 9 CGVS Verzoekende partij werd gediscrimineerd en kon nergens een huis huren of een job vinden om een menswaardig leven te kunnen leiden: p. 13 CGVS Verzoekende partij is een alleenstaande vrouw, zij kwam op straat terecht, kon nergens werk vinden, kon de taal niet leren en werd niet behandeld voor haar medische problemen.”*

Zij voert aan dat het niet zomaar een blote bewering is, doch wel een lot dat vele vluchtelingen in Griekenland moeten ondergaan en dat bevestigd wordt door verschillende geloofwaardige rapporten. Verzoekende partij citeert in dit verband uit een artikel van Artsen zonder Grenzen en van Refugee Support Agean (RSA) en geeft het volgende aan: *“Dakloos zijn is geen “fait divers”. Integendeel, het is één van de meest onmenselijke en vernederende zaken die een individu kan meemaken. A fortiori is dit het geval voor een alleenstaande jonge vrouw, die sowieso een kwetsbaar profiel heeft. Het valt dan ook niet te begrijpen dat de beschikking dit zelfs niet au serieux lijkt te willen nemen.”*

De Raad stelt vast dat verzoekende partij in wezen niet verder komt dan het herhalen van haar verklaringen afgelegd voor het CGVS en het verwijzen naar informatie betreffende de algemene situatie in Griekenland, zonder daadwerkelijk concrete repliek te formuleren op de in de beschikking van 22 juni 2020 opgenomen grond. Verzoekende partij spuwt met haar betoog dat de beschikking haar verklaringen niet au serieux lijkt te willen nemen, niet meer dan loutere kritiek. Zij gaat er volledig aan voorbij dat haar stelling dat zij geen aanspraak kon maken op een (huur)woning louter omwille van haar huidskleur niet meer dan een blote bewering is die zij niet hard maakt in het kader van haar beschermingsverzoek. In de bestreden beslissing wordt op goede gronden opgemerkt dat zij zich slechts in beperkte mate heeft gericht tot organisaties die zij kan bijstaan wat betreft het aanbieden van een slaappleats of huisvesting: *“Zo verwijst u naar een organisatie waarvan kan worden afgeleid dat het gaat om Greek Council for Refugees – GCR (gevestigd op het adres Solomou 25 te Athene). Voor het overige zou u zich op een gegeven moment naar een slaaphal begeven hebben die net op dat moment ontruimd werd door de overheid. Andere organisaties of instanties die u mogelijks konden bijstaan bij het vinden slaappleats of huisvesting heeft u niet meer gecontacteerd tijdens uw verblijfsperiode in Griekenland (CGVS p. 11, 12 en 13). Gelet op het gegeven dat u toch tien maanden in Athene heeft verbleven, kan worden gesteld dat uw inspanningen om zich van een slaappleats te verzekeren niet van die aard zijn dat zij kunnen doen besluiten dat u in Griekenland op geen enkele wijze onderdak of huisvesting kan verkrijgen. De kansen op een degelijke huisvesting houden overigens ten dele verband met de verwerving van inkomsten uit werk.”* Ook wat betreft de door verzoekende partij ingeroepen onmogelijkheid om werk te vinden betreft, merkt de bestreden beslissing terecht op dat haar zoektocht naar werk en de door haar geleverde inspanningen eerder beperkt waren: *“Reeds een maand nadat u in Griekenland arriveerde trok u op eigen initiatief naar Athene en aldaar beperkten uw inspanningen om werk te vinden zich tot het aanspreken van andere Eritreeërs en het consulteren van drie uitzendbureaus, waarbij u slechts bij één van deze drie effectief geregeld op afspraak ging. U haalt voorts aan dat u geen werk zou vinden zolang u aan Hepatitis C lijdt en verwijst ter zake naar een*

moeder die u niet in dienst wilde nemen als kinderoppas omwille van deze ziekte. Ofschoon uw beperkte inspanningen in een zoektocht naar werk mogelijks verband hielden uw medische toestand, dient evenwel te worden gesteld dat u op basis van uw verklaringen niet aannemelijk heeft gemaakt dat uw rechten op vlak van werkgelegenheid werden geschonden of dat u bij een terugkeer naar Griekenland in de absolute onmogelijkheid zou verkeren om een inkomen uit arbeid te verwerven. Tenslotte stelt u dat er geen scholing was en dat u als vluchteling meer bepaald geen mogelijkheid werd geboden om de Griekse taal aan te leren. Dienaangaande dient evenwel te worden gesteld dat u niet objectief aantoont dat er effectief geen taalopleidingen werden aangeboden in Griekenland. Bovendien betreft een hypothetisch gebrek aan bepaalde taalopleiding geen element dat wijst op een schending van uw basisrechten. Geheel aanvullend kan dienaangaande nog worden gewezen op het feit dat u de Engelse taal machtig bent en zodoende een hulpmiddel heeft om zich uit de slag te trekken.”

Verzoekende partij gaat met haar betoog er eveneens aan voorbij en doet op generlei wijze afbreuk waar in de bestreden beslissing wordt vastgesteld dat zij niet heeft aangetoond dat er haar effectief een medische behandeling (moedwillig) werd ontzegd. De bestreden beslissing motiveert dienaangaande als volgt: *“Uit uw verklaringen blijkt enkel dat u in het door u bezochte ziekenhuis duidelijk werd gemaakt dat de beschikbare capaciteit bereikt was. De door u voorgelegde stukken die laboresultaten bevatten vormen in dit licht louter een vaststelling van uw medische toestand en vormen geen bewijs van een weigering van Griekse medische instellingen om u te behandelen, laat staan dat u geen aanspraak op medische behandeling maakte op basis van discriminatoire redenen. In casu dient te worden benadrukt dat u zich slechts tot één ziekenhuis heeft gericht om uw infectieziekte te laten behandelen, ofschoon er in Athene alleen al verschillende ziekenhuizen gevestigd zijn. U maakt nergens duidelijk waarom u geen toegang zou kunnen verkrijgen tot andere ziekenhuizen in Griekenland om zich op die manier alsnog van de nodige behandeling te verzekeren. Bijgevolg kan het gegeven dat er in één bepaald ziekenhuis in Athene geen afdoende capaciteit beschikbaar was om u te behandelen, niet doen besluiten dat u een gegronde vrees dient te koesteren of een risico op ernstige schade loopt in Griekenland. Volledig aanvullend kan ter zake worden verwezen naar de beschikbare documentatie die aan uw dossier werd toegevoegd en waaruit blijkt dat diverse ziekenhuizen in Athene gevestigd zijn en dat de Griekse autoriteiten specifiek inzake de bestrijding van Hepatitis C bezig zijn met een inhaalbeweging. Overigens kan betreffende uw medische problematiek volledigheidshalve ook nog verwezen worden naar het feit dat u zich hiervoor tot de specifieke procedure dient te wenden, namelijk een aanvraag voor machtiging tot verblijf op basis van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980.”*

Gelet op voorgaande toont verzoekende partij niet aan dat de bescherming die haar in Griekenland verleend werd, ontoereikend zou zijn.

4. Derhalve wordt geen afbreuk gedaan aan voormelde in de beschikking aangevoerde grond. Verzoekende partij brengt geen elementen naar voren te brengen waaruit blijkt dat zij zich niet langer kan beroepen op de bescherming die reeds werd toegekend in Griekenland.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

Het beroep wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op negen juli tweeduizend twintig door:

mevr. M.-C. GOETHALS,

kamervoorzitter,

dhr. R. VAN DAMME,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

R. VAN DAMME

M.-C. GOETHALS